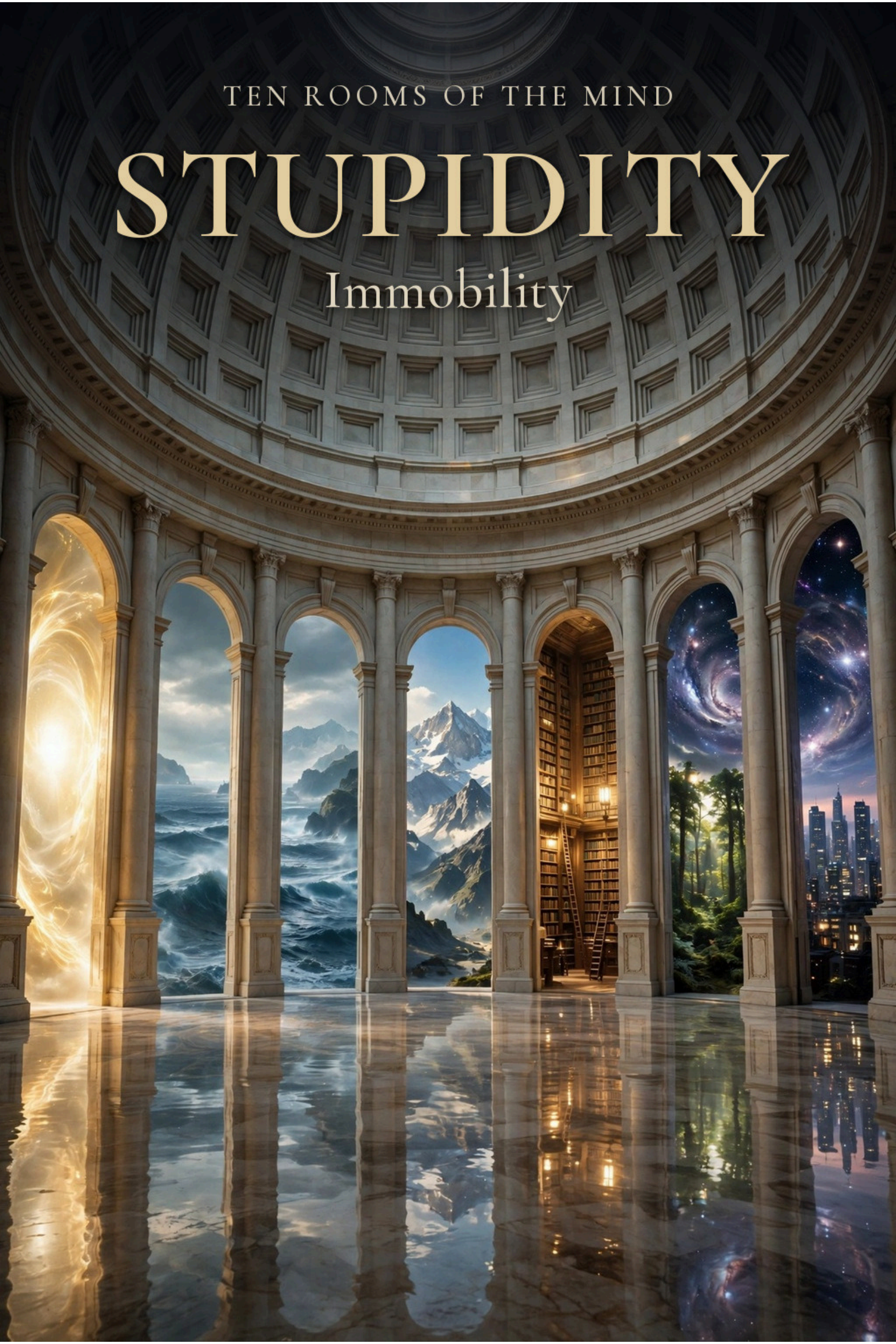

TEN ROOMS OF THE MIND

STUPIDITY

Immobility

ДУРІСТЬ GILLETTE

Нерухомість

ДЕСЯТЬ КІМНАТ РОЗУМУ

Є дім, у якому живе кожен із нас, хоч ніколи його не обирав.

Він не має адреси. Його немає на жодній мапі. І все ж ми знаємо його краще, ніж будь-яке місце, де справді жили. Усередині — десятеро дверей.

Одні ми відчиняємо щодня, навіть не помічаючи цього.

Інші тримаємо замкненими, вдаючи, що вони не мають до нас жодного стосунку.

А ще є кімнати, яких ми не будували самі, але все одно якось носимо в собі. Це не теорія.

Це не підручник психології, що припадає пилом на полиці.

Це розповідь чоловіка, який пройшов ці десять кімнат одну за одною, часто не знаючи, де він, і який тепер, маючи на плечах ще кілька років, намагається описати їх точно такими, якими їх пережив.

Десятеро дверей.

Я відчинив їх усі.

Одні — з цікавістю.

Інші — неохоче.

Деякі — лише тоді, коли повертати назад було вже пізно.

Якщо ці кімнати здаються вам знайомими, то не тому, що вони розповідають мою історію.

А тому, що десь глибоко всередині вони розповідають і вашу.

Ferdinando

ДУРІСТЬ — Нерухомість

Роками я вірив, що дурість — це те саме, що нещасття.

Потім я передумав.

Я бачив людей із невеликою освітою, які розуміли світ.

І людей із вражаючими дипломами, які не могли зрозуміти самих себе.

Дурість — це не брак знань.

Це відмова від знань.

Вона починається тієї миті, коли ми перестаємо ставити запитання.

Це зручність вірити, що того, що ми знаємо, досить.

Дурість любить абсолютну певність.

Вона ненавидить нюанси.

Не довіряє сумніву.

Завжди має наготові відповідь.

І саме тому ніколи не слухає.

Коли приходить дурість, ріст зупиняється.

А коли ріст зупиняється, життя рухається далі.

Але без нас.

Іноді вона стає майже суспільною хворобою.

Я пам'ятаю матір, яка привела вісьмох своїх дітей до лікаря.

Вона була в розпачі.

Вона наполягала, що розумна лише одна дитина, і хотіла, щоб інших семеро покращили.

Лікар не занепав духом.

Сім консультацій.

Сім рецептів.

Сім рахунків.

Мати пішла задоволена.

Вона отримала діагноз.

За її словами, її діти незабаром мали стати іншими.

Вони залишилися точнісінько такими самими.

Тільки біднішими.

Жодне лікування не підвело.

Просто хвороба була не та.

Хвороба була в неї.

І жоден рецепт не міг її вилікувати.

Ferdinando